

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 2. Ljubljana, 1. februarja 1912. XX. tečaj.

Zvečer.

3. In zasanja vsa dolina . . .

In zasanja vsa dolina,
ko príplava tiha noč
in zaziblje v sladke sanje
prebivalce bornih koč,

Sapa zapihlja večerna
skozi sanjajoči dol,
kot bi zbrisati hotela
dnevne solze, dnevno bol.

Vekomir.

4. Temni mrak na zemlji.

Na večernem nebu
lunica blišči,
na večernem nebu
zvezdica gori.

Na večernem nebu
je tako svetló,
ej, na zemlji bedni
pa tako temná.

Ej, na zemlji bedni
je tako temná . . .
Sprejmi, Oče večni,
skoraj me v nebó!

Semjonov.

